

Prediking over Zondag 13 vraag: 34

Onze Heere

Zondag 13 vraag 34

Vraag 34: Waarom noemt gij Hem onze Heere?

Antwoord: Omdat Hij ons met lichaam en ziel van al onze zonden, niet met goud of met zilver, maar met Zijn dierbaar bloed gekocht, en van alle heerschappij des duivels verlost heeft, en ons also Zich tot een eigendom gemaakt.

Liturgie

Psalm 75:1

Psalm 48:6

Schriftlezing: Leviticus 25:47-55 en 1 Petrus 1:13

Psalm 146:1, 4, 5, 8

Psalm 116:9, 10

Psalm 118:14

Gemeente,

De vorige keer zijn wij bezig geweest met de Naam: Gods eniggeboren Zoon. En wij stonden stil bij het diepe mysterie dat er voor ons geen andere weg is om tot de belijdenis van Jezus' Godheid te raken, dan door een ontmoeting met Hem, zoals we dat in de Bijbel beschreven vinden. Hierin komen wij erachter dat in deze Mens God Zelf op ons aankomt; of nog sterker uitgedrukt: dat Jezus God is. Wij zagen de achterkant van deze dingen doordat we hoorden van flarden van gesprekken tussen de Vader en de Zoon; dat God de Vader Zijn Zoon van eeuwigheid verwekt had. De eeuwige generatie gaat ons verstand ver te boven en te buiten. Maar we zagen ook dat dit een kostbaar kleinood is, omdat alles wat Hij gedaan heeft daardoor een eeuwig karakter heeft. We zagen dat de Vader Hem zond. We willen nu doorgaan met de bespreking van de volgende en de laatste Naam in de geloofsbelijdenis: onze Heere.

Het is u ongetwijfeld weleens opgevallen dat in het Oude Testament de Namen Heere HEERE naast elkaar staan. De ene met kleine letters en de andere met hoofdletters. De Statenvertalers hebben onderscheid willen maken tussen deze twee Namen, en terecht, omdat de Naam HEERE met grote letters wil zeggen: JEHOVA of JAHWE, de Verbondsgod, Ik ben Die Ik ben. Ik zal zijn Die Ik zijn zal. Die Naam Heere die er meestal voor staat, met kleine letters, wil aanduiden dat Hij de Algebieder is. We mogen Hem niet helemaal gelijkstellen met een titel, want God draagt geen titels. Hij is Zijn titel. Om het een klein beetje duidelijk te maken kunnen we denken aan koningin Juliana. Juliana is haar eigenaam en koningin is haar titel, dat is ze. En zo is het ook met de Naam HEERE, JAHWE, of JEHOVA. Dit is een ingewikkelde geschiedenis van vertalingen, die ik u besparen zal, maar ik kan u dit zeggen, dat die Naam uit het Oude Testament meegaat in het Nieuwe Testament en overgedragen wordt op Jezus, de eniggeboren Zoon van God. Dat doet aan God en het God-zijn en aan Gods Vader-zijn niets af, integendeel. Het wil zeggen dat aan de Heere Jezus Christus een Naam wordt gegeven waarin het geheel van de verbondstrouw en de verbondswraak uit het Oude Testament meegaat. Heel Zijn macht, heel Zijn aanwezigheid, heel Zijn zijn. Heel Zijn doen en leiding, Zijn verbond en Zijn verkiezing.

Alles gaat mee, maar daarmee is nog niet alles gezegd. Want het Nieuwe Testament is, zoals u weet, in het Grieks geschreven. Het kwam in een heel ander gedachteklimaat terecht, namelijk in de hellenistische wereld, waarin de naam Kurios (die naam mag u rustig vergeten) die op Jezus is overgedragen, reeds zeer bekend was. De naam kurios werd gegeven aan iemand die autoriteit had. Niet dat die Naam Hem aangelegd of aangemeten was, maar die ging van Hem Zelf uit. In de tweede plaats was een kurios iemand die slaven had. Die te beschikken had over de slaven, maar dan met de gedachte dat hij van rechtswege was aangesteld. Dus geen despoot, zoals wij weleens zeggen: 'Nu, dat is een despoot!' Nee, een kurios was iemand die wettig bezit van slaven had. Later werd het de titel voor de oosterse goden; de kurios, de heer, waarover Paulus het heeft. Nog later werd deze religieuze betekenis overgedragen op de keizer, de caesar, en werd hij kurios genoemd. Dat betekende dat hij van goddelijke komaf was. Er zijn dichters geweest die hun best hebben gedaan om de afkomst van de keizers veilig te stellen door te zeggen dat zij regelrecht van de goden afstamden. Vandaar dat het in de tijd dat het Nieuwe Testament ontstond overal in het Romeinse keizerrijk gewoonte was om te zeggen: de Cesar Kurios. Dat betekent: de keizer is heer, en dan in de religieus geladen betekenis van het woord. Dan moest je wierook voor hem branden en voor hem knielen. U begrijpt wel dat toen de eerste christenen Jezus Kurios noemden, Jezus is Heere, daarmee het conflict gegeven was. Want ze wisten dat Hij niet alleen van Goddelijke komaf was, maar dat Hij waarlijk God was. En ze wilden graag de keizer geven wat des keizers was, maar geen religieuze verering en geen aanbidding. Dan valt er ook licht over het woord van de apostel Paulus die zegt: 'Niemand kan zeggen Jezus is de Heere [Kurios], dan door de Heilige Geest' (1 Kor. 12:3). Dat wil zeggen, het kon je je leven kosten als je dat tot het einde volhield. Jezus is Kurios, Jezus is Heere.

Zo, gemeente, is deze Naam één grote volheid en levendigheid. Heel het verbond, heel de 'dadenrij' van God, van al Zijn trouw en van Zijn verkiezing, van Zijn wraak en Zijn zegen, en van Zijn belofte en Zijn Goddelijke afkomst. 'God op aarde' zit in deze Naam. Vandaar dat in het Nieuwe Testament van Jezus gezegd wordt, in het boek Openbaring, dat Hij de Heere der heren en de Koning der koningen is, of de Overste van de koningen der aarde. Zo hoog is Hij na Zijn dood en opstanding gekomen. Het Nieuwe Testament verheerlijkt Hem dus. Als wij dat woord 'verheerlijken' nu eens uit elkaar trekken: ver-heer-lijken. Ziet u het, verheerlijken wil zeggen: als Heere aanbidden en prijzen. En als u dat tweede woord er eens naast zet: dat Hem, als Heere, heerschappij is gegeven. Daar ziet u weer dat woordje 'heer' in staan.

Nu leert het Nieuwe Testament ons in de eerste plaats dat deze Heere knecht is geworden. Dat Hij niet kwam in de gestalte van een Heer, maar dat hij kwam in de gestalte van een slaaf. Dat er geen heerlijkheid aan Hem te zien was. Ja, dat Hij niet gekomen was om gediend te worden, maar om te dienen. En toch was Hij Heere, want Hij deed vrijwillig afstand van Zijn Heere-zijn en van Zijn heerlijkheid. Hij werd van rijk arm. Daarover beschikken nu de Vader en de Geest. Maar ook Hij Zelf is, wat is dat groot, hoewel Hij de Heere was, arm geworden.

En in Zijn armoede en onaanzienlijkheid beschikte Hij toch over heerschappij. De demonen stoven voor Hem weg. Zieken werden genezen, doden opgewekt. Hij beschikte over stormen en orkanen en over mensen.

Gemeente, zo is Hij onze Heere, namelijk in de gehoorzaamheid aan de Vader. Ook als Hij Jozef en Maria toespreekt en zegt: 'Wist gij niet dat Ik moest zijn in de dingen van Mijn Vader?' (Luk. 2:49). Ook als Hij voor Pilatus staat, die niet weet wat waarheid is, en daar de leiding van het gesprek in handen heeft. Ook als Hij naakt aan het kruis hangt en een moordenaar naar Zijn heerlijkheid, naar Zijn paradijs meeneemt. Nu wordt Hem inzonderheid na het kruis en de opstanding deze Naam toegekend. Een Naam, zegt de apostel, boven alle naam. Dat in de Naam van Jezus Kurios, Jezus de Heere, zich zou buigen alle knie.

Nu wordt hier in de catechismus gevraagd: 'Waarom noemt u Hem onze Heere?' En u hebt het antwoord gehoord: 'Omdat Hij ons met lichaam en ziel van al onze zonden, niet met goud of met zilver, maar met Zijn kostbaar bloed gekocht, en van alle heerschappij des duivels verlost heeft, en ons also Zich tot een eigendom heeft gemaakt.'

We gaan drie gedachten langs. In de eerste plaats: *Waarvan* heeft deze Heere ons verlost? Er staat hier: Hij heeft verlost van *á*lle zonden en van *á*lle geweld des duivels. Ik heb u dat gedeelte uit Leviticus voorgelezen, over een Israëliet die verarmt. Dat kon gebeuren. Dan werd die man soms verkocht aan vreemden, niet-Israëlieten. Dat was natuurlijk erg, dat iemand van dat volk werd verkocht als slaaf. Als die man kans zag om veel geld op te sporen, stel dat dat mogelijk was, dan mocht hij zichzelf vrijkopen. Maar in de allermeeeste gevallen kon dat niet en dan moest een broeder hem te hulp snellen. Wat deed de broeder dan? Hij kwam met de door die heer geëiste prijs aan goud of zilver aandraven, om zijn broeder zo snel mogelijk los te kopen. In het jubeljaar moest hij in ieder geval vrijuit gaan. Vandaar dat er natuurlijk nauwkeurig gerekend werd of die man nog een jaar, of vijf of tien of twintig jaar moest dienen. Die broeder kwam dan en kocht en betaalde zijn broeder en verloste hem. Hij loste hem en haalde hem uit de macht en de heerschappij van die vreemde heer. Dat is het beeld dat hierachter steekt.

De catechismus past het zo toe (en er zijn meer toepassingen mogelijk). Op deze manier is het een zeer Bijbelse en een zeer indringende toepassing. Want, gemeente, dat is óns beeld! Wij zijn door de zonde arm geworden. Verarmd, want we waren rijk in God. Maar we zijn zo arm geworden, dat wij 'verkocht zijn onder de zonde' (Rom. 7:14), zegt Paulus, een levend gemaakte man, die vrijheid in Christus had. Hoeveel te meer geldt dat als we nog leven in een onbekeerde staat van verkocht zijn onder de zonde. We zijn dienstbaar geworden onder de macht van de duivel, die een vreemde is. Want we mogen de satan dan zijn toegefallen, en nog wel vrijwillig, maar hij blijft een vreemde. Hij heeft geen recht op ons. Hij is een indringer en een booswicht. Want God is Heere. Hij is onze Schepper. Hij heeft ons gemaakt. Hij heeft recht op ons. Maar intussen is de werkelijkheid er niet anders om, dat wij in onze afkomst dienstknechten der zonde zijn.

Hoe komen we daar ooit uit? Een mens krijgt zo hier en daar weleens een por. Het kan hem weleens even dwarszitten, maar dan leeft hij er weer overheen. Als u de ware situatie dan ook wordt onthuld: Verkocht onder de zonde! Onder de macht van de duivel! Dat is toch om je wezenloos te schrikken, gemeente! Want we kunnen onder onze orthodoxie in slaap vallen. Dan zeg je: 'Ja, dat heb ik meer gehoord', en je dut verder! Dat het nu eens op u zou aankomen, dat u verkocht bent onder de zonde, onder de macht van de zonde. En broeders kunnen we als hulp afschrijven, want de Schrift zegt kortweg: Geen broeder zal ooit die losprijs, dat rantsoen, in tijd noch eeuwigheid voldoen (Ps. 49). Gemeente, daartoe is de Zoon van God in het vlees gekomen. Om mensen die onder een vreemde heer zijn terechtgekomen los te maken. Dat is de gedachte van Zondag 1: 'Mij uit alle geweld des duivels verlost heeft.' Dat wordt hier opgenomen en nader uitgewerkt.

In de eerste plaats koopt Jezus los van de schuld der zonde, want zonden zijn schulden. Zonde is schuld! Hij koopt in de tweede plaats los van de macht der zonde. Want die zonde is als een zuignap, het zijn machten die heerschappij over ons hebben. Daarvan maakt Hij vrij. Want de apostel zegt dat het lichaam van de christenen dood dient te zijn om der zonde wil (Rom. 8:10). Dood voor de zonde, en levend voor God. Jezus koopt vrij van de straf, van de zonde en de dood in al zijn gestalten. Dit komt later uitvoeriger aan de orde. Maar ook, en dat is niet het minste, van de vrees voor de dood. De apostel zegt in de Hebréeënbrief dat er mensen zijn die hun leven lang in de vrees voor de dood rondlopen (Hebr. 2:15). Nu is Jezus gekomen om ze aan die vreze des doods te ontrukken, doordat Hij de Overwinnaar is. Het is ook een vrijkopen van de geestelijke dood, dat is overgegaan te zijn uit de dood in het leven. En ten slotte ook van de eeuwige dood. Want Jezus zegt: 'Wie Mijn woorden bewaard zal hebben, die zal de dood niet zien in der eeuwigheid' (Joh. 8:51).

Verder wordt ons gewezen op het 'geweld des duivels'. Dat wil zeggen: de duivel is een geweldenaar. God is en blijft Eigenaar, dat zagen wij. Maar intussen heeft de duivel via de zonde en via de dood een claim op de mens en hij houdt hem vast. Als een beul of een scherprechter stelt hij de mens terecht. Hij is een wrede meester. De duivel, de dood, de zonde en de wet in haar vloeken, hebben alles met elkaar te maken. Daarom is de duivel de grootste misdadiger die er rondloopt; hij maakt ervan gebruik om zijn duivelse boosheid te luchten. Er zijn velen die hem niet ernstig nemen. Die hem als een spook van de oermens verslijten en hem zien als een boeman voor de kinderen. Och gemeente, de ergste vorm van slavernij van vandaag is de vrijdenkerij. Dat is de ontkenning van het bestaan van de satan. De Bijbel noemt de satan de antigoddelijke kracht. En het is wel ernstig. Hij won het van Adam en hij kreeg het menselijk geslacht in zijn bereik. En ook na zijn nederlaag, als Jezus is gestorven aan het kruis, vecht de satan door tot het bittere einde, tot de laatste dag en tot zijn laatste snik. Hij is de verklaarde tegenstander van God en Zijn kerk. Op de laatste dag zal hij worden vermorzeld en worden geworpen in de poel die brandt van vuur en sulfere. Zo spreekt de duivel via de zonde met de wilde in Afrika, met de cultuurmens in Nederland en Europa, met de proletariër, met de geldmagnaat, met de gangster, met de farizeeër en met de tollenaar, met alle soorten van mensen. En hij laat ze de ruimte, de speelruimte. Ze zijn zijn arrestanten, maar arrestanten op 'vrije', tussen aanhalingstekens, voeten.

Gemeente, daar komt natuurlijk een eind aan! En die heerschappij van de satan – die dus ook in Nederland zo zacht en lief gemaakt wordt – die oefent hij uit. En hoe liever hij is, jongens en meisjes, en ook ouderen, hoe gevaarlijker hij is! Nu staat hier: 'Dat Jezus mij [de stem van de levende kerk] van alle geweld des duivels heeft verlost.' Want de Heere Jezus heeft de duivel altijd opgemerkt. Hetzij dat Hij in een tolhuis kwam en daar gebonden tollenaars zag zitten, of dat Hij in de synagoge uitgestreken farizeeërs en Schriftgeleerden tegenkwam, of dat Hij in de synagoge een vrouw tegenkwam die achttien jaren door de satan gebonden was en zich helemaal niet kon oprichten. Het leven in al zijn aspecten heeft Hij gezien onder de invloedssfeer van de satan. Het leven naar lichaam en ziel, in huwelijk en gezin, in arbeid en politiek. Al de terreinen van het leven.

Wat is het hiernaast groot als wij lezen dat Jezus gekomen is om de werken des duivels te verbreken en de vergeving der zonden aan te brengen! Dat is de tweede gedachte: *Waarvoor* heeft Hij ons verlost? Er staat hier: 'Niet met goud of met zilver, maar met Zijn kostbaar bloed.' U voelt de tegenstelling: Die slaaf werd vrijgekocht met goud en met zilver. U ziet de mensen al wegen zoals dat vroeger werd gedaan, en dan was die man eindelijk vrij! Maar dat kan bij ons niet. Een mensenleven is meer waard dan de hele wereld. Dat is een Bijbels woord. 'Wat baat het een mens, zo hij de gehele wereld gewint en lijdt schade aan zijn ziel?' (Matth. 16:26). Dat wil niet zeggen dat goud waardeloos is; het is goed genoeg om de ark te maken en de cherubs en in het nieuwe Jeruzalem de straten te plaveien met goud. Maar goud haalt het niet bij het bloed dat tussen die cherubs op het verzoendeksel werd geplengd. Het haalt het niet bij het kostbaar bloed van de Heere Jezus Christus.

Daarom staat hier: 'Hij heeft gekocht én verlost.' Verlost én gekocht! En dat is dat Jezus betaald heeft. Een woord dat ergerniswekkend is. Als u het maar goed verstaat. Betalen wil zeggen: Zichzelf uitgieten in de dood met de offerande van Zijn leven, dat is Zijn bloed dat wegstroomt. Dat heeft Hij betaald! Dat wil zeggen: Hij heeft de straf gedragen. Hij heeft de wet vervuld; kortom, Hij heeft God voldaan. En zo is Hij het enige offer. En als u vraagt: Aan wie heeft Hij dat betaald? Dan geeft de Bijbel daarop zeker niet het antwoord: aan de duivel. Stel u voor: een rover, die u gaat betalen. Maar Hij heeft Zijn offer gebracht voor het aangezicht van God. In de richting van de Vader. En Hij heeft Gode Zichzelf opgeofferd. En daar heeft de Vader een behagen in! Als Hij naar de stervende overgave van Zijn Zoon kijkt, is de Vader volkomen hierdoor bevredigd en voldaan. Dat is een diep mysterie. Bent u dat ook? Want als de Vader naar de Zoon kijkt, dan glanst Zijn gezicht. Ook als Hij dat voor Hem verbergt. En is dat met u ook zo, als u nu dat kostbaar bloed hoort verkondigen tot vergeving van al onze zonden? Want dat is wat, dat Christus Zijn bloed heeft gestort en Zichzelf gegeven heeft!

Vandaar het loflied: 'Gij zijt geslacht, en hebt ons Gode gekocht met Uw bloed, uit alle taal en geslacht en volk en natie' (Openb. 5:9).

De derde gedachte is: dat Hij ons zo tot een *eigendom* heeft gemaakt. Een heer had vroeger het eigendom over zijn slaaf. Zo heeft Jezus het eigendom over allen voor wie Hij Zijn bloed stortte. Dat wil dus zeggen: we moeten van heer verwisselen. We zitten bij de verkeerde! Wij zitten bij de indringer, bij de geweldenaar van deze eeuw. En zoals we de vorige keer zagen, moeten wij om ons levenswil een tweede huwelijk aangaan. Heel anders dan in het gewone leven – maar een tweede huwelijk. Het eerste huwelijk is met de wet in haar vloekkarakter, in haar zuigkracht en met haar prikkel van de zonde en van de dood. 'Ja', zegt iemand, 'hoe kom ik daaronderuit?' Paulus zegt: 'Wij zijn aan de wet gestorven' – dat betekent in haar prikkels om de zonde omhoog te roepen – 'opdat wij Gode leven zouden' (Gal. 2:19). Wat is de zonde een ontzettende tiran! En u moet maar eens vastgezet hebben zodat u zei: 'Als die en die mij niet te hulp gesneld zou zijn, dan was ik er niet meer geweest.' Toch kan het! Dat horen we toch iedere keer. Net op het nippertje!

Zo is het ook dat Jezus mensen te hulp snelt die vastzitten. Die aan alles wanhopen, behalve aan Zijn verlossende macht. Daar mag u gerust een dikke streep onder zetten! Want we staan vandaag of morgen allemaal vlak voor de dood. Kijk eens, dat Evangelie dat ik u verkondig, daar moet u niet alleen mee thuis kunnen komen, daar moet u niet alleen mee kunnen slapen, maar u moet ermee kunnen leven en sterven! Als u er morgen niet meer bent, dan moet ik mijn handen aan de Heere God laten zien, of er geen bloed aan zit. Niet het bloed van Christus, maar het bloed van u, als ik u niet gewezen zou hebben op de alles reinigende kracht van het bloed van Christus! U kunt duizendmaal, wat mij betreft miljoen maal, door de branding en onder water gaan, als u maar nooit vergeet dat het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt van alle zonden!

Gemeente, wat is dat een antwoord: 'van dood en zonde vrij'! Dat is de negatieve kant. Maar het positieve is, dat Hij ons alzo 'tot een eigendom heeft gemaakt'. Dat wil zeggen: een eigendom tot dienst. We zijn tot dienst geroepen. Tot de vrijheid om onszelf uit te leven? Of, zoals we dat pas in *Hervormd Nederland* konden lezen, tot zelfbevestiging? Dat is een afschuwelijk woord. Alsof een christen op de aarde leeft tot zelfbevestiging. Dat is een term uit de psychiatrie en daar kan het wat betekenen. De Bijbel heeft het niet over zelfbevestiging, maar over zelfverloochening. Dat is wat anders. Dan worden we bevestigd in een Ander. Bevestigd in dat hemelse Lam Gods. Gemeente, Zacharias zingt daarvan. We hebben dat eerste stuk overdacht, maar er staat verderop: 'dat wij in heiligheid en gerechtigheid zouden leven, zonder vrees' (Luk. 1:75). Wat is dat groot, dat God daartoe vrijmaakt, opdat wij voor Hem zouden leven! Dat zegt ook Petrus: 'Gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht' (1 Petr. 2:9). Dat wil dus zeggen dat als Christus een mens verlost, dat die mens dan zegt: 'Tot Uw dienst.' Ja, daar zit heel wat aan vast.

De apostel vermaant ook de christenen van Korinthe zo ernstig en zegt: 'Gij zijt duur gekocht' (1 Kor. 6:20). Het is geen kleinigheid met het bloed van Christus te zijn verlost! Zo verheerlijk dan God in uw lichaam en in uw geest die van God zijn! Dat betekent: ons lichaam is er niet om mee te spelen, en ons lichaam is er niet om onreinheid mee te bedrijven, en ons lichaam is er niet om hoererij en overspel te bedrijven; maar dat lichaam is een tempel van God, waarin God wil wonen. En zo is het precies eender met onze geest. Daarom roept de apostel: 'Gij zijt duur gekocht en betaald, zo verheerlijk dan God naar lichaam en geest.' Dat betekent dat we buigen onder Gods wil, en ons vernederen onder de krachtige hand Gods.

Is dat gemakkelijk om te zeggen: 'Jezus is Heere'? We hebben u al gezegd: alléén door de Heilige Geest. Je hield het oudtijds tegen die kurios, die caesar, niet uit, tenzij je innerlijk in je ziel had gezegd: 'Ja, gij zijt mijn heer.' En nu zijn er vandaag ook zo veel heren. Vreemde heren, die op het eerste gezicht heel vriendelijke, lieflijke heren lijken. Maar houd ze in de gaten! Ze hebben allemaal mesjes aan de binnenkant van hun handen. En wee, als ze je een hand geven. Gemeente, hoe houden wij dat vol? Wel, omdat, zegt de apostel, er maar één Middelaar is, één Heere: Jezus Christus! Alleen door die innerlijke verbinding met Christus door de Heilige Geest. Dat wil dus zeggen dat we nooit eigen baas zijn. Dat kunt u helemaal uit uw hoofd zetten. U bent óf een dienstknecht der zonde, óf een dienstknecht van Christus. U bent óf een slaaf van Christus in de Geest, óf een slaaf van de duivel in zijn moordende geest. Wat is het een voorrecht, wanneer we onder al die vreemde en wrede heren worden uitgehaald. Dat wij ons kwijtraken aan de Heere Zelf. Dit is een geschiedenis in een mensenleven! Het komt je zomaar niet aanwaaien! Als je eronder vandaan gehaald wordt. Letterlijk, eronder vandaan! En dat gebeurt, gemeente!

De profeet heeft al gezegd in het Oude Testament dat er mensen zijn die schrijven: 'Ik ben van de Heere!' (Jes. 44:5) En dat er weer anderen zijn, die met de hand erbij schrijven: 'Ik ben van de Heere en voor de Heere!' Wat is dat een kostelijk voorrecht! Die rol van het genadeverbond, zegt Erskine ergens, hangt diep naar de aarde. Daarin staan geen voorwaarden, want die zijn allemaal door God in Christus volbracht. Die rol hangt zo diep naar de aarde dat een mens aan de onderste kant van het blad zijn naam kan schrijven. Heb je dat al gedaan?

Gemeente, dat is even wat! Als je op die rol van dat genadeverbond, die God zo naar beneden laat hangen in de prediking, gaat zeggen: Ik ben een dienstknecht. Ik ben van U! O, wat een kostelijk voorrecht! Daar zou je alles voor willen missen. Alles, want dat is me even wat! *Van* de Heere zijn en *voor* de Heere zijn, en dat met liefde en met een vrijwillig hart, in de volvaardigheid, zoals dat in de Statenvertaling staat (2 Kor. 8:11), met overgave. Dit is dan ook de reden dat er zo hartelijk gebeden wordt: 'Verenig mijn hart tot de vreze van Uw Naam' (Ps. 86:11). Dat ene been van mij en van u kan niet naar links lopen terwijl het andere tegelijkertijd naar rechts loopt, dat kan niet! 'Verenig mijn hart.' Gemeente, dat zijn Godsbevelen! Het zijn inzettingen en rechten! Om al die kostelijke schatten die in de Bijbel liggen aan te roepen en te zeggen: 'Ik heb gezworen en zal het bevestigen, dat ik onderhouden zal de rechten Uwer gerechtigheid' (Ps. 119:106). Dit is uiteraard in beginsel en ook lang niet volmaakt. Daar mankeert voor ons besef vaak alles aan! Maar het is desalniettemin het oprechte verlangen van het hart.

Of is dat bij u niet zo? Bent u nog aardig tevreden onder die oude heer, die u bezit en die u leidt? Leeft u nog voor uzelf, en bent u nog van uzelf? En denkt u: Nu, die dominee heeft mooi praten, maar ik vind die dienst van God, zoals ik dat hoor, maar een enge zaak? Er is geen ellendiger zaak, zegt Kohlbrugge, dan baas te zijn over jezelf, tenminste dat te denken, want dan doen we de wil des vlezes en der gedachten. En u bent misschien al verscheidene malen vermaand en opgewekt om bij die oude heer vandaan te gaan. Maar u werd boos en korzelig. U zegt: 'Ik leef toch vroom!' Maar zou het niet kunnen – ik stel dat maar tot uw zelfbeproeving – dat u zich uitwendig aan de dienst des Heeren geeft, maar dat u zich inwendig onttrekt en niet helemaal door de Heere Jezus beheerst wil worden? Daar staat niet voor niets in de Bijbel: 'Niet eenieder die tot Mij zegt: Heere, Heere! zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen, maar die daar doet de wil Mijns Vaders, Die in de hemelen is' (Matth. 7:21).

Gemeente, dan gaat er ook nog iets anders mee gepaard! Wij hebben dan een andere spraak over ons. Die hoeft helemaal niet te bestaan in ouderwetse termen of ouderwetse woorden. We hebben van nature een taal, een spraak, die de wereld hoort en verstaat. Jezus zegt: Dat komt omdat gij ook uit de wereld zijt. Terwijl Hij ook zegt: 'Indien u de wereld haat, zo weet dat zij Mij eer dan u gehaat heeft' (Joh. 15:18).

Daarom de vraag: Van wie bent u nu? Jozua zegt: 'Zijt gij van ons of van onze vijanden?' (Joz. 5:13). Beter nog: Bent u het eigendom van de Heere Jezus? Die belofte ligt in de Heilige Doop verzegeld. Maar is die aan u toegepast en uitgewerkt? Bent u nu van uzelf of van Hem? Als u nog van uzelf bent, dan kan ik u zeggen dat u een vreselijke toekomst tegemoet gaat. Ik kan u er niet genoeg voor waarschuwen. Want dat zal wat zijn als een mens ouder wordt, almaar eenzamer en eenzamer, en hij moet eenzaam sterven! Dat is wat, maar afgezien daarvan, het is niet alleen zo nodig, maar God is het zo waard! Spurgeon zegt ergens op de preekstoel: 'Ik gun de duivel niet één ziel! Niet één!' En in de gemeente is hij actief! Denk erom dat de duivel aan het werk is, ook in onze gemeente! Hij doet dat door mensen langzaam maar zeker weg te slepen. Ze zo in te wikkelen dat hij ze uit de gemeente wegtrekt.

Er was een dominee in Schotland, die als er weer een persoon uit de gemeente verdween, de luiken dichtdeed. Hij zei dan niet: 'Wat een barre, boze jongen', of: 'Wat een naar meisje' of: 'Wat een akelige man of vrouw', maar dan zei hij tegen de ouderlingen en diakenen en tegen de gemeente: 'Wij hebben niet voldoende gewaakt!' Gemeente, dit is een eind zoek vandaag! Gelukkig mogen we merken dat er in onze gemeente gebeden wordt. Maar die man voelde zó de verantwoordelijkheid! De gemeente moest één massieve gebedskolom zijn, zodat de duivel daartussen doodgedrukt zou worden! Als schapen worden aangevallen door een wolf, hebben ze een merkwaardige methode om zich te verdedigen. Dan gaan al die schapen stijf tegen elkaar staan. En die wolf heeft dan het nakijken, want die wordt er haast tegen doodgedrukt. Als we dat eens wat meer gingen verstaan, dat we elkaar moeten vermanen. Niet over elkaar kletsen, maar elkaar vermanen. Dat is het ambt aller gelovigen! Ieder voor zich, ieder op de plaats waar hij staat, een ander vermanen, opwekken, waarschuwen en vooral uitlokken.

Of is er een begeerte, een waarachtige begeerte naar God en naar Zijn dienst, maar kunt u niet van uzelf loskomen? Nu, daar weet u geen raad mee, maar God wel. En ik heb u gezegd: U mag bij de Heere komen met al uw gebondenheden, met al uw vragen, met al uw problemen, met al uw strijd, en vooral met al uw zonden. En als de strijd zwaarder wordt, dan lezen wij van de Heere Jezus dat Hij des te ernstiger bad! Dan ging Hij maar niet meer praten, nee, dan bad Hij te ernstiger!

Gemeente, dan hebben wij lief wat God liefheeft, en dan haten we wat God haat. Als ons hart getrokken is, waarom is het dan zo vaak duister en waarom wordt Gods werk zo vaak verdacht? Is het dan niet waar in uw leven dat God uw hart innam voor Hem, voor Zijn Zoon, voor Zijn dienst, voor Zijn Geest? Is het niet een- en andermaal in uw leven geweest dat u uzelf helemaal, naar lichaam en ziel, voor tijd en eeuwigheid met alles wat u had en niet had, aan God bent kwijtgeraakt? En is de zonde niet uw grootste smart? Hebt u dan niet in Hem geloofd tot behoud van uw ziel en van uw leven? Als dan een mens gebukt gaat en geen lichtpunt meer kan zien, dan zegt David tot zichzelf: 'O, mijn ziel, wat buigt gij u neder, waartoe zijt ge in mij ontrust?' (Ps. 42:3 ber.). Dan wekt hij zichzelf op, zoals wij elkander mogen opwekken met: 'Voed het oud vertrouwen weder, zoek in 's Hoogsten lof uw lust.' Want zie op Hem, waar die Middelaar is, Gods eniggeboren Zoon, onze Heere! Daar is ook Zijn heerlijkheid. Een heerlijkheid als van de Eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid (Joh. 1:14).

Wilt u Hem dan niet prijzen? Wilt u Hem dan niet aanprijzen aan anderen? Wilt u dan al uw zonden en aanklachten niet bij Hem uitleveren? Zijn wij er druk mee om anderen naar de Heere Jezus te leiden? Zoals Andreas Petrus naar Jezus leidde en Philippus Nathanaël? Wel, dan zijn wij vruchtbaar. Dan kunnen we een hele hoop dingen begraven die niet ter zake doen. Dan kunnen we elkaar tot een hand en een voet zijn, opdat wij ons samen beroemen in de Naam van de Heere onze God. 'Want een wijze beroeme zich niet in zijn wijsheid, en een sterke beroeme zich niet in zijn sterkheid, en een rijke beroeme zich niet in zijn rijkdom, maar die zich beroemt, beroeme zich hierin dat hij Mij kent' (Jer. 9:23-24)! Mij, de HEERE van hemel en aarde. JEHOVA, de trouwe Verbondsgod. De opgestane en verheerlijkte Christus, Wiens macht uitbreidt van dag tot dag! Amen.